रजतारचिते चषके सशितं
सघृतं सुपयोऽस्य निवेदयतात् ॥ १७ ॥
विभवे सति कांस्यमयेषु पृथक्
स्वकरेषु च षोडशसु क्रमशः ।
मिथुनेषु निवेद्य पयः सशितं
विदधीत पुरोवदथो सकलं ॥ १८ ॥
सकलभुवनमोहनविधिं यो
नियतममुंनिशि निश्युदारचेताः ।
भवति स खलु सर्व्वलोकपूज्यः
श्रियमतुलां समवाप्य यात्यनन्तं ॥ १९ ॥
निशि वा दिनान्तसमये
प्रपूजयेन्नित्यशो हरिं भक्त्या ।
समफलमुभयं हि ततः
संसाराब्धिं समुत्तितीर्षति यः ॥ २० ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे तृतीयरात्रे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

त्रयदशोऽध्यायः ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

इत्येवं मनुविग्रहं मधुरिपुं यो रात्रिकालं यजेत्
तस्यैवाखिलजन्तुजातदयितस्याम्भोधिजा वेश्मनः ।